

tavlja, se ve, da brez potrebe, da ne bode mirú, dokler ne pade njemu kako ministerstvo, naj ljubše, če bode naučno, v naročje. Oj, oj! — Nemška duhovščina na Koroškem bojda ni prijazna slov. ljudstvu in za njih list, „Kärntner Volksblatt“, se pripravlja nova tiskarna v Št. Vidu. Doslej se tiska še v tiskarni družbe sv. Mohorja v Celovci. — Kranjska hranilnica v Ljubljani vzame za dolenjsko železnico delnic za 200.000 gld. Tudi drugod se mesta in trgi poprijemajo te nove železnice in je torej upanje, da se spravi toliko denarja skupaj, kolikor ga je za-njo treba. — Čez ravnatelja c. kr. gimnazije v Gorici gredó čudne pritožbe po svetu, posebno slov. pesmi možu niso nič kaj po volji. — Vsa je podoba, da se kmalu poravna razpor slov. rodoljubov na Primorji in mi želimo, da bode sprava resnična in na korist slov. ljudstvu. — V Trstu so obsodili štiri razgrajalce laške krvi v trdo ječo; zločinci so metali lani petarde po mestu iz jeze, da še Trst ni pod Italijo. — V Buzetu so zaprli uradnika c. kr. pošte, Ern. Bassa, ker je nekaj nad 1000 fl. zapravil, ne da bi imel pravice do njih. — Hrvaški sabor zboruje sedaj in možje „narodne stranke“, pa prav za prav madjaroni, so peli pok. Andrassyju hvalo v saborn, to pa je druge poslance tako vjezilo, da so s truščem šli iz zbora. Ne, Hrvati nimajo uzroka za hvalo Andrassyja! — Ubogim Slovakom se godi huda pod madjarsko roko, tem huje, ker še cerkvene oblasti trobijo v madjarski rog. Tako prepoveduje v novem času škof v Banski Bistrici ljudstvu peti pesem sv. Cirila in Metoda in cesarsko pesem dovoljuje le v madjarskem jeziku. — Naj Kol. Tisza vsame slovo iz ogerškega ministerstva, to želi skrajna madjarska stranka, toda mož se brani in za-njim stoji večina drž. poslancev. Ni še torej blizu ura slová.

Vunanje države. Sv. Oče v Rimu so se lastnoročno zahvalili nemškemu cesarju za novo postavo, vsled katere katol. bogoslovcem ni treba pod orožje. — V italijanskem drž. zboru je nekaj mož hudih na ministra Crispija za voljo tega, da ne trpi iredentskih društev, torej taci, ki ščujejo zoper našo državo. Nam se dozdeva, da mož ne zasluži preveč njih jeze, saj še je dovolj društev v Italiji, ki so čisto enaka — iredentovskim. — Kolikor se sodi, izpusti francoska vlada k malú princa Orleanskega iz ječe, doslej pa si še tega prav ne upa. Ta nesrečni princ, ko dela ljubi republiki toliko neprilike! — Anglija si je nakopala jezo večih držav v Evropi pa tudi v Ameriki, ker si lasti nekatere otoke, ki so bili doslej v oblasti Luzitanske države. No, ni dvoma, da se bode izkopala, toda težko, če brez vsake škode. — Po vsej Nemčiji so imeli v zadnjem tednu volitve za drž. zbor in te so po-

kazale, da je ondi veliko siromakov ali kakor jih imenuje svet, socijalistov. Največ sreče je imela pri teh volitvah katoliška stranka ali centrum. — Ruska vlada tirja od Bolgarov vojno odškodnino in ti so ji jo hitro izplačali, ker mislijo, da je Rusija sedaj zadovoljna z vlado, kakor jo imajo ter ni več zoper kneza. To je pač predobra sodba! — Mati srbskega kralja, Natalija biva sedaj v Belemgradu in ljudstvo je je sila veselo, nihče pa ne misli več na nje moža, Milana. — Turški sultan, Abdul Hamid je podelil veliko odlikovanje črnogorskemu ministru Vukoviću. Iz tega se sodi, da je sultanu veliko za to, naj sta si Turčija in Črna gora prijazni. — Na otoku Kreta skuša turški poveljnik pomiriti kršč. ljudstvo ali težko, če se mu to posreči, kajti turški jarem jim leži težko na ramenih. — Unkraj morja, v Braziliji, upa veliko število nemških delalcev, največ iz Pomorja, najti svojo srečo. Ljudje so tako gotovi svoje ondašnje sreče, da jih niti vlada ne more pregovoriti, naj ostanejo doma.

Za poduk in kratek čas.

Zakaj ljudje kadijo.

Bogat gospod je sedel po obedu v svojem naslanjaču in iz svoje pipe goste oblake dima spuščal v zrak; pri tem pa je premišljeval, zakaj prav za prav ljudje kadijo. Ker si tega vprašanja ni znal odgovoriti, sklenil je tako dolgo popraševati, da bo vedel pravi vzrok, zakaj ljudje kadijo.

Najprej je vprašal svojega najljubšega prijatelja, ki je tudi jako mnogo kadil, zakaj da on kadi. Ljubi moj, odgovori mu prijatelj, saj ni nič boljšega, kakor sam veš, nego po obedu si smodko zapaliti, „da se prebavljanje pospešuje“.

„Tako, ta tedaj kadi zavoljo boljšega prebavljenja“, misli si bogat gospod, dasiravno on pri sebi o tem ni bil prepričan, ker ga je često v želodecu tiščalo, dasiravno je mnogo kadil.

Domú gredé videl je pri potu starega moža, ki je iz kratke pipe kadil in na starih lajnah godel. Podarivši mu milodar vpraša gospod starčka, zakaj da kadi. „Ljubi gospod, jaz še danes nisem nič jedel, in da bi „manj glada čutil“, zato kadim“. Temu odgovoru se je gospod začudil, ker je v očitnem nasprotju z odgovorom njegovega prijatelja, ki je kadil, da bi bolj prebavljal ter spet prej lačen postal, ta pa, da ne bi lačen bil.

Drugi dan je gospod odpotoval ter pozno zvečer prišel v gostilno, kder je hotel prenočiti. Služabnik, ki je goste sprejemal, je po hodniku sem ter tje hodil in smodko pušil, a ko pride bogati gospod, jo takoj skrije, pa pre-

pozno, da ga gospod ne bi opazil, zato ga vpraša: „Povejte mi najpred, zakaj vi kadite?“ „Oprostite, milostljivi gospod, ne morem se drugače premagati, ker morem dolgo bedeti, s kadenjem si spanec preganjam.“ „Tako“, reče gospod, „vi tedaj kadite, da se vam ne dremlje.“

Drugi večer je bil bogati gospod k nekemu bogatinu na večerjo povabljen. Po večerji prinesejo postrežniki, kakor je pri gospodih navada, smodke, tabak iz pipe ter ponujajo, kdor hoče kaditi. Hišni gospodar je tisti večer največ kadi in naš gospod tudi njega vpraša, zakaj on kadi. Gospodar mu je odgovoril, da on mora zvečer veliko kaditi, „sicer ne more spat“.

To je bil spet nasproten odgovor unemu, ki ga je bil prejšnji den slišal.

Bogati gospod je iz teh popolnoma nasprotujočih si odgovorov spoznal, da nikoli ne bo izvedel, zakaj ljudje kadijo; zakaj če eden kadi, da bi laglje prebavljal, drugi, da bi si glad tešil, tretji, da se mu ne bi dremalo in četrti, da bi boljše spal, tedaj mora pač kadenje ali za vse dobro biti, ali pa je popolnoma za nič — gola navada, in česar se kdo s kadenjem privadi, temu misli, da je kadenje dobro in koristno.

Resnica je ta: Tabak vtegne sicer za eno ali drugo reč hasniti, kakor kakšno drugo zdravilo, da bi pa v obče ljudem hasnil, ni dokazano; prej bi slobodno trdili, da v obče škoduje na zdravju, še bolj pa na mošnji, česar menda tudi kadežarji ne morejo tajiti. Pravi vzrok, zakaj ljudje kadijo, je pač gola, slaba navada.

J. S—a.

Smešnica 9. Žena nagovarja moža, čegar bolezen se ji zdi nevarna, naj pošlje po gospoda. „Oj“, reče ji na to mož, „saj bi rad, toda bojim se gospoda“. „Zakaj pa?“ sili žena vanj. „Glej“, odvrne ji mož, „glej žena, do nas je dalnja pot in če potlej jaz kje ne umrjem, bodo pa gospod zato hudi na me“.

Razne stvari.

(Darilo.) Nj. veličanstvo, svitli cesar je daroval za popravilo podružnice sv. Boštjana na Mosteci, Dobovske župnije, 50 gld. iz lastnega premoženja.

(Okr. zastop.) Najvišje potrjenje sta dobila gg.: veleposestnik Jože Musi, za načelnika in dekan J. Bohinc za namestnika v okr. zastopu Vranskem.

(Nova podružnica) družbe sv. Cirila in Metoda se na Koroškem ustanavlja za Priboves in okolico ter bode v Kazazah pri Ilgu v nedeljo, dne 2. marcija v ta namen zborovanje. Uljudno se vabi vsak slov. rodoljub k temu zboru.

(Osnovni zbor) za društvo „Straža“ bode v sredo, dne 5. marcija ob 6. uri zvečer pri „Sandwirthu“ v Celovci. „Straža“ bode katoliško-politično in gospodarsko društvo ter s časom koristno za Koroško.

(Mestni zastopi) v Mariboru, v Celji in na Ptuji so čez glavo nemški in niso nič zadovoljni s česko nemško spravo. Ali umeje se, da je pri njih vsa ta nevolja — na komando.

(Iz trte) zvila jo je „D. W.“, ko piše, da pravi glasilo dr. Tonklja, „Soča“: niti Vošnjak, niti katerislov. poslanec je bil pri ministru grofu Schönbornu „Soča“ pa piše: „podali so se ... k justičnemu ministru grofu Schönbornu ter so imeli z njim dolg razgovor o poslovanji pri sodnijah, in o imenovanji sodnijskih uradnikov po deželah, kjer bivajo Slovenci“. Oj „vahterica“, tako pač ni lepo, ni pošteno!

(S Ptuja) se nam piše, da je umrl Fr. Simonič, veliki posestnik in občinski svetovalec v Levancih, župnije sv. Vrbana pri Ptuji, star 29 let. Mož je bil v pestéh Ptujskih nemčurjev.

(Kačji strup) V Aziji, v deželi Indiji je v letu 1889 umrlo 1165 ljudi in poginilo 81 glav živine za kačjim strupom. Divje zveri so požrle 65 ljudi in 2252 glav živadi. Indijska vlada je plačala 130.000 gld. za 389 472 pobitih kač in za 961 zaklanih zveri.

(Vojska gosenični zalegi.) Letos je toliko gosenične zalege po sadnem drevju, kakor je že dolgo nismo opazovali. Prilicni in skrajni čas je, da jo pokončujemo. Le na delo; potrgajmo pajčevino, ki po vejicah mladih žlahtnih dreves „benglja“, sicer bomo imeli v spomladi suhe štrclje namesto zelenih vej.

(Telovadba.) Minister za uk in bogočastje misli, da je učencem na srednjih šolah telovadbe čez vse potreba in zato bode ona na teh šolah obvezen predmet.

(Posojilnica) v Mariboru ima v začetku tega leta hranil gld. 480.296.02, posojil gold. 442.603.42 in deležev za gld. 38.670.—.

(Dež. hiralnica.) V imenu dež. odbora je te dni kupil g. dr. Langer iz Celja prostor za dež. hiralnico v Vojniku in je dež. odbor že tudi zidanje izročil gosp. J. Miglitschu na Slatini.

(Kazen.) V Arji vesi, župnije Griže, sta se sprla oče in sin v oštariji. V tem si dobi sin poleno ter zamahne nad očetom in sreča, da mu seže v istem trenutji starši brat za poleno ter reši tako očetu življenje. V jezi pa udari s polenom sedaj brata po roki in temu počí kost, da mu bode težko kedaj služila.

(Zaprli) so v Zelenem travniku poslovođa v glažuti, L. Petra in dve ženski. Sum leti na nje, da so umorili lani novorojeno dete ter ga skrivoma zagreblili na pokopališču.